काकड़ आरती गीत (Kakad Aarti Lyrics)

काकड़ आरती गीत (Kakad Aarti Lyrics)
(१) जोड/नयां कर (भूपाळी)
जोड/नयां कर चरणी ठ4वला माथा ।
प
रसावी वनंती माझी स ,
नाथा ॥१॥

असो नसो भाव आलv तुझया ठाया।
कृपाØी पाहg मजकड4 स ,
राया ॥२॥

अखंडत असावb ऐसे वाटतb पायX ।
सांड/नी संकोच ठाव थोडासा द4ई ॥3॥

तुका £णे द4वा माझी वेडीवांकुडी ।
नामb भवपाश हातX आपु¾ा तोडी ॥४॥

2. उठा पांड,रंगा (भूपाळी)
उठा पांड,रंगा आता þभातसमयो पातला
वैßवांचा मेळा ग
डपारी दाटला ॥1॥

ग
डपारापासुनी महा.ारापयOत ।
सुरवरांची मांदी उभी जोड/नया हात ॥2॥

शुक सनकादक नारद-तुंबर भ{ाÊा कोटी।
ùशूल डम
घेऊन उभा ग
रजेचा पती ॥3॥

कलीयुगीचा भ{ नामा उभा क+त¡नी ।
पाठीमागे उभी डोळा लावुनयां जनी ॥4॥

(३) उठा उठा (भूपाळी)
उठा उठा ी साईनाथ गु
चरणकमल दावा। .
आधÆाध भवताप वानी तारा जडजीवा ॥ü. ।।
गेली तु£ासोड/नयां भवतमरजनी वलया ।
प

र ही अVानासी तुमची भुलव योगमाया ।
श!{ न आ£ांयÿQ चतही तजला साराया।
तु£ीच तीतb सान दावा मुख जन ताराया ।। चा० ।।
भो साईनाथ महाराज भवतमरनाशक रवी।
अVानी आ£ी कती तव वणा¡वी थोरवी ।
ती वणS तां भागले बवदन शेष वध कवी ।।चा०।।
सकृप होउन महमा तुमचा तु£ीच वदवावा ।।
आध० ।। उठा० ।।१।।

भ{ मनX स)ाव ध
न जे तु£ां अनुसरले ।
Áायाðव ते दश¡न तुमचb .ा
रQ उभे ठ4ले ।
3ानõा तु£ांस पानी मन अमुचb धाले ।
प
र .चनामृत þाशायातb आतुर झाले ।।चा०।।
उघड/नी नेùकमला दीनबंधु रमाकांता।
पाहबा कृपाØी बालका जशी माता ।
रंजवी मधुरवाणी हरी ताप साईनाथ ।।चा० ।।
आ£ीच अपुले काजाðव तुज कØवतो द4वा ।
सहन करीशी ऐकुनी ,ावी भेट कृß धावां ।।
उठा उठा० ।। आधÆाध० ॥२॥

(4) दश¡न ,ा (भूपाळी)
उठा पांड,रंगा आतां दश¡न ,ा सकळां ।
झाला अ
णोदय सरली नû4ची वेळा ॥१॥

संत साधू मुनी अवघे झालेती गोळा ।
सोडा शेजे सुखे आतां बघु,ा मुखकमळा ।।२।।
रंगमंडपी महा.ारी झालीसे दाटी ।
मन उतावीळ
प पहावया Øी ॥३॥
राही रखुमाबाई तु£ांयेऊं,ा दया ।
शेजे हालवूनी जागे करा द4वराया ।।४॥

ग
ड हनुमंत उभे पाहती वाट ।
गZचे सुरवर घेऊन आले बोभाट ।। ५ ।।
झाले मु{.ार लाभ झाला रोकडा ।
वßुदास नामा उभा घेऊन कांकडा ।।६।।
(५) पंचारती (अभंग)
घेउनयां पंचारती । क

ंबाबांसी आरती ।।
क
ंसाईसी० ॥१॥

उठा उठा हो बांधव । ओंवाळू हा रमाधव ॥

साई र० ॥ओं० ॥२॥

क
नया !õर मन । पांगंभीर ह4 3ान ।
साVचे ह4० ।।पा० ॥३॥

कृ3नाथा दसाई । जडो च तुझे पायी ।।
साई तु०॥ जडो० ॥४॥

(६) चSय
प काकड आरती
काकड आरती करीतv साईनाथ द4वा ।
चSय
प दाखवX घेऊन बालक-लघुसेवा ।।धु० ॥

काम êोध मद मर आट,नी कांकडा केला।
वैरा°ाचे तूप घालुनी मी तो भजवला ।
साईनाथगु
भ!{àलनb तो मी पेटवला ।
तवृी जाळूनी गु
नb þकाश पाडीला ।
.5त-तमा नासूनी मळवी त

पी जीवा । ॥ च० ॥१॥

भू-खेचर Æापूनी अवघे ÿमलX राहसी ।
तोच दद4व शरडी रानी पावसी ।
राहनी येथे अUùहत भ{ांõव धावसी।
नरसुनया संकटा दासा अनुभव दावसी ।
न कळे ¿ीलाहीं कोýा द4वा वा मानवा ।। ॥ च० ॥२॥

,श7ु7ुंभीने सार4 अंबर ह4 कvदलb ।
सगुण मूतS पाहýा आतुर जन शरडी आले ।
þाशुनी .चनामृत अमुचे द4हभान हरपलb ।
सोड/नयां 7ुरभमान मानस ÅरणX वाहले ।

कृपा क
नयां साईमाउले दास पदरी Áावा ।। ॥ च० ।।का० ।।च० ।।३।।
(७) पंढरीनाथा काकड आरती
भ!{चया पोटX बोधकांकडा Þोती ।
पंचþाण जीवbभावे ओवाळू आरती ॥१॥ .
ओवाळू आरती माãा पंढरीनाथा ।
दो\ी कर जोडोनी चरणी ठ4वला माथा ॥üु.॥

काय महमा वण¡ आतां सांगणे कती ।
कोटी हा मुख पाहतां जाती ।।२।।
राई रखुमाबाई उा दोघी दो बाहX।
मयुरपÆ चामरg ढाळत ठायी ठायी ॥३॥

तुका £णे दीप घेउन उSनीत शोभा ।।
वट4वरी उभा दसे लावýगाभा ।। ४ ।। ओवाळू।।
(८) पद (उठा उठा)
उठा साधुसंत साधा आपुलाले हत ।
जाईल जाईल हा नरद4ह मग का चा भगवंत ।।१।।
उठोनयां पहाटg बाबा उभा असे वट4।
चरण तयांचे गोमट4 अमृतØी अवलोका ।।२।।
उठा उठा हो वेगbसX चला जाऊंया राउळासी।
जळतील पातकांÊा राशीकांकड आरती द4खलया ।।३।।
जागb करा
!णीवर, द4व आह4 नजसुरांत ।
वेगb लQ बलोण करा Ø होईल तयासी ।। ४ ।।

दारी वाजंùी वाजती ढोल दमामे गज¡ती ।।
होते कांकड आरती माãा स ,
रायांची ।।५।।
सQ हनाद शंखभेरी आनंद होतसे महा.ारी ।
केशवराज वट4वरी नामा चरण वंदतो ।।६।।
साईनाथगु
माझे आई। मजला ठाव ,ावा पायX ।।
दराज गु
माझे आई । मजला ठाव ,ावा पायX ।।
ीसÅदानंद स , साईनाथ महाराज क+ जय ।
(९) ी साईनाथþाताØक (पृी)
þभातसमयX नभा शुभ रवþभा फांकली ।
ýर4 गु
सदा अशा समयQ ा छळे ना कली ।।
£णोन कर जोड/नी क
ं आता गु
þाथ¡ना ।

समथ¡ गु
साईनाथ पुरवी मनोवासना ॥१॥

तमा नरस भानु हा गु
ह नास अVानता ।
परंतु गु
ची करी न रवही कधी साता ।
पु\ांतमर जS घे गु कृपेन अVानता ।
समथ¡ गु
साईनाथ पुरवी मनोवासना ।।२।।
रव þगट होउन
रत घालवी आलसा ।
तसा गु
ह सोडवी सकल Öृती लालसा ।।
हरोन अभमानही जडव तदी भावना ।
समथ¡ गु
साईनाथ पुरवी मनोवासना ॥३॥

गु
स उपमा दसे वधहरीहरांची उणी ।
कुठोन मग येई ती कवनQ या उगी पाणी ।।
तुझीच उपमा तुला बरव शोभते सांना ।
समथ¡ गु
साईनाथ पुरवी मनोवासना ।।४।।
समाध उतरोनयां गु
चला मशदीकड4 ।
दीय वचनो!{ ती मधुर वा
रती सांकडg ।।
अजात
रपुस , अखलपातका भंजना ।
समथ¡ गु
साईनाथ पुरवी मनोवासना ।।५।।
अहा सुसमयास या गु
उठोनयां बैसले ।
वलोकुन पदाता तदय आपद4 नासलb ॥

असा सुहतका
र या जगत कोणही अU ना ।
समथ¡ गु
साईनाथ पुरवी मनोवासना ।।६।।
असे बत शाहणा प
र न Þा गु
ची कृपा ।

नत
हत ा कळे क
रतसे
रका ा गपा ।।
जरी गु
पदा धरी सुढ भ!{नb तो मना ।
समथ¡ गु
साईनाथ पुरवी मनोवासना ।। ७ ।।
गुरो वनंत मी करी दयमंदरX या बसा ।
समð जग हg गु

पची ठसो मानसा ।।

घडो सतत सÿृती मतह द4 जग ावना ।
समथ¡ गु
साईनाथ पुरवी मनोवासना ।।८।।
þ ेmb या अØकासी पढ,न गु
वरा þ ाथS ती जे þभातX ।
ा ंचे च ास द4तो अखल ह
नयां ा ंत मी न शांत ।।
ऐसb हg साईनाथ कथुन सुचवलb जेव या बालकासी ।
तbवी ा कृßपायी नमुन सवनयb अपS तv अØकासी॥९॥

(१०) रहम नजर (पद)
साई रहम नजर करना, बÅv का पालन करना ॥ü ु०॥

जाना तुमने जगसारा, सबही @ ूठ जमाना ॥ साई० ॥१॥

मl अंधा ँ बंदा आपका, मुझको चरण दखलाना । साई० ॥२॥

दास गनू कह4 अब ा बोलूं, थक गई मेरी रसना ।। साई० ॥३॥

(११) पद
रहम नजर करो, अब मोर4 साV, तुमबन नहX मुझे मां-बाप-भाई
रहम नजर करो॥ü ु०॥

मl अंधा ं बंदा तु£ ारा । मl ना जानूं, अ¿ ाइलाही ।
रहम० ॥१॥

खाली जमाना मlने गमाया । साथी आखरी तू और न कोई ॥ रहम० ॥२॥

अपने मशीद का झाड/गनू ह5 । मालक हमार4, तुम बाबा साV ॥ रहम० ।।३।।

(१२) पद
तुज काय द4ऊंसाव
ा मी खाया तरी ।
मी 7ुबळी ब
टक नााची जाण ीहरी ।
उ
ÆØ तुला द4णे ही गोØ ना बरी तूं
जगJाथ, तुज द4ऊ कशी र4 भाकरी ।
नको अंत मदीय पांस¤ा भगवंता । ीकांता ।
म3ा\राù उलटोन गेली ही आतां ।आण चा ।
जा होईल तुझा र4 कांकडा क+ राउळांतरX ।
आणतील भ{ नैव,ह नानापरी ।।
(१३) पद ीस ,

ीस ,
बाबासाई तुजवांचुन आय नाही,
भूतलX ॥धु०॥

मी पापी पतत धीमंदा ।
तारणे मला गु
नाथा, झडकारी ॥१॥

तूंशांतUमेचा मे
।
तूं भवाण¡वXचb ता
ं गु
वरा ॥२॥

गु
वरा मजस पामरा, अतां उ$रा,
रत लवलाही,

मी बुडतो भवभय डोही उ$रा ।।
ीस ,० ॥३॥